

РЕШЕНИЕ

№ 5709

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Галин Несторов

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разгледа дело номер **3371** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Пета МБАЛ по описа на Административен съд София - град, срещу решение на СРС, НО, 105 състав по нахд 22520/2012г. С решението съдът е потвърдил изцяло наказателно постановление (НП) № РД-13-660/04.10.2012г., издадено от Зам.Директора на С., с което на [фирма] са наложени 22 имуществени санкции, всяка в размер по 200 лв., в общ размер 4 400 лв., на основание чл.53 от ЗАНН, чл.105з, ал.2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) за нарушения на посочени разпоредби от Националния рамков договор за медицинските дейности 2012, ПМС 366/27.12.2011г. и във вр. с чл.55, ал.2 от ЗЗО.

Касаторът счита, че решението на СРС е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че СРС не е преценил направените възражения за фактическата обстановка и изцяло е приел единствено представеното от наказващия орган за правилно. Излага касационни доводи подробно описани по медицински документи. Претендира отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново такова за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба С. не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Четвърти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, издадено от Зам.Директор на Столична здравноосигурителна каса. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна по следните съображения.

Установено е следното от СРС: На 17.08.2012г. на Пета МБАЛ е съставен АУАН за това, че при финансова проверка са констатирани 22 нарушения на установените изисквания за работна с медицинска или финансова документация в хода на лечение по клинични пътеки на описани пациенти. Посочената фактическа обстановка е установена от събраните от въззивната инстанция доказателства – показанията на свидетелката Г.-Н., които са кредитирани като последователни, логични и непротиворечиви, както и от представените писмени доказателства, подробно описани в обжалвания съдебен акт.

СРС е приел законосъобразност на НП – като компетентност, реквизити, недопускане на съществени процесуалните нарушения и наложени санкции. По същество е приел, че тъй като във всички епикризи липсва посочване на номер на клинична пътека в нарушение на чл.177, ал.3, т.2 от Н.-2012г., то няма нужда да обсъжда наличието или липсата на други задължителни реквизити на медицинската документация. Обсъдил е формалния характер на нарушението – бездействието на изпълнителя на медицинска помощ по повод регистриране в епикризата на номера на съответната клинична пътека, че води до увреждане на обществените отношения и запълва хипотезата на санкционната норма на чл.105в, ал.3 от ЗЗО и отсъствието на явна фактическа грешка. Приел е, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН и правилно са наложени санкции в минималния размер за всяко нарушение.

К. съд намира, че СРС е допуснал нарушение на закона при постановяване на решението си поради следното:

1) Изводът, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган не кореспондира с доказателствата по делото. Макар да е посочено, че лицето, подписало постановлението е оправомощено със Заповед № РД-09-61/11.07.2012г. на Директора на С. такава заповед не е приложена, което пречатства контрола за компетентост на наказващия орган. Въззивният съд е допуснал нарушение на чл.13 и чл.107, ал.1 и 2 от НПК да проведе съдебното следствие всеобхватно и обективно и да събере доказателства, необходими за преценката за законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство, като не е събрал служебно доказателството за наличие на делегирана или при заместване компетентност на зам.Директора на С. при издаването на оспореното наказателно постановление.

2) Въззивният съд в нарушение на служебното начало не е обсъдил и не е изложил

мотиви относно отделните нарушения в тяхната цялост с всичките им изпълнителни деяния, а се е ограничил до частично произнасяне, само по отношение на една част от деянията, включени в описанието на отделните нарушения. Следва да се има предвид, че в процесното наказателно постановление подходът на наказващият орган е следният: отделните нарушения са групирани по нарушения на установените изисквания за работа с медицинската или финансова документация за 2012г. по пациенти, като всяко от нарушенията, описани в т.1 до т.22 във връзка с констатациите по т.1.1 до т.1.22 от постановлението, включва не само деянието непосочване на клиничната пътека във всяка от епикризите на отделните пациенти, но заедно и едновременно с това и други съставомерни за описаните нарушения деяния като неотразяване на придружаващи заболявания в направлението за хоспитализация, непопълване в документ 1 „Регистриране на процедури по клинична пътека” на процедури със съответния специалист, неотразяване на болничния лист в направлението за хоспитализация, липса в ИЗ на подпис на пациента за получил епикриза. Нито едно от тези констатирани и санкционирани с НП деяния не са обсъдени от районния съд. А нарушенията по т.1.1 до т.1.22. са описани като такива едновременно за неспазването на отделни изисквания в документацията на съответния пациент и за тях, с това им описание и индивидуализация, са наложените имуществените санкции по т.1 до т.22 от НП. Въззивният съд не изложил фактически констатации по извършването или не на тези отделни деяния и не изложил мотиви във връзка с тях, дали с тях са извършени описаните отделни нарушения и съответни ли са санкциите за тях. В този смисъл основателен е доводът в касационната жалба, че съдът не е преценил възраженията на наказаното лице за фактическата обстановка по отделните нарушения.

При липсата на фактически констатации и мотиви на СРС по отделните деяния, включени в описаните в НП нарушения касационният съд не може да провери касационните доводи и да извърши по същество касационна проверка.

Предвид горното обжалваното решение следва да бъде отменено и делото да се върне на друг състав на СРС за ново разглеждане, при което ново разглеждане въззивният съд следва: 1) Да събере доказателствата за компетентност на наказващия орган, включително да изиска прилагане на заверено копие от Заповед № РД-09-61/11.07.2012г. на Директора на С. за оправомощаване на Зам.директора на С. и 2) Да изложи фактически констатации, да обсъди доводите на жалбоподателя по фактите и да изложи мотиви относно отделните деяния, включени при описанието на нарушенията в НП. Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 във връзка с чл.222 ал.1 т.2 от АПК, Административен съд София – град, IV–ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по нахд № 22520/2012г. като

ВРЪЩА делото на друг състав на Софийския районен съд за ново разглеждане при спазване на указанията, дадени в настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.